

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Woodward.

Acabarà de contestar-li l'honorable conseller.

Senyor Soler, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyoria, una imatge val més que mil paraules. *(Soroll de papers)* Ací té vosté, senyoria, la tendència a la baixa en el període de pagament a proveïdors des de que el govern el botànic té la responsabilitat de govern. *(Veus)*

És evident que estes pujades i baixades han de vore amb els *manguerazos* que dóna el senyor Montoro cada volta que li interessa electoralment afavorir la seua credibilitat, entre cometes, davant de l'electorat. Però la tendència, més enllà de l'arbitrarietat del senyor Montoro, senyories, és esta, la que veu en la línia roja cap avall. *(Soroll de papers)*

Perquè ha d'entendre, i jo crec que estem d'acord, que som conscients que el període de termini de pagament no és un tema que ens afecta perquè parla de la bona o mala capacitat de gestionar perquè –insistisc– si no tens diners no pots pagar i, per tant, sovint el que passa és que tens un problema de tresoreria i no pots pagar. No, no, no. És que este problema és un problema que es planteja des de Madrid i que al final no afecta a este conseller o a este govern, afecta a les empreses i a les famílies valencianes.

I és una cosa que ha de quedar molt clar. Sóc el primer interessat, senyor Woodward, que se plantege d'una manera definitiva calendarització de pagaments per part del senyor Montoro, que els FLA ordinaris i els FLA extraordinaris arriben per a poder planificar tresoreria, perquè mentres això no puga fer-se, difícilment podrem anar més enllà.

Hem fet, de la nostra banda –per descomptat, que estem continuant fent-ho–, molt de treball intern perquè per la nostra banda no siga el problema.

El problema que estem en este..., encara altíssim..., i són 28,51 dies en el mes de desembre i 37,31 dies en el mes de gener... Però, sap vosté que si estem dos mesos passant dels 60 dies, podem ser intervinguts pel govern..., que crea el problema. És que això és el més pervers de tot.

El més pervers de tot és que aquell que crea el problema, se planteja poder, poder instrumentar mesures d'intervenció a un govern que depén d'ell, perquè si no té diners no pot pagar. La perversió és de tal calibre que si no fóra tan important era per a plorar. *(Aplaudiments i protestes)* Per a plorar, senyories. Una cosa increïble.

Ací té molt a vore, òbviament, la insuficiència diners ordinaris. Però també el tema dels FLA, tant l'ordinari com, sobretot, l'extraordinari. Com sobretot l'extraordinari. És l'extraordinari el que planteja la incapacitat per a planificar la tresoreria. I sense planificació de la tresoreria és molt difícil arribar a disminuir encara més...

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora vicepresidenta primera:

Conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Estic convençut que ho aconseguirem. Estic convençut que totes les conselleries de l'administració de La Generalitat estan treballant justament perquè els procediments interns siguen el més curts possible.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor conseller.

Passem a la pregunta número 1.325, que formula la diputada Maria Josep Ortega, del Grup Parlamentari Compromís, a la conselleria de sanitat universal.

Senyora Ortega, quan vullga.

La senyora Ortega Requena:

Moltes gràcies, presidenta.

Bona vesprada.

Senyora consellera, ens acostem al final del camí. Ja només falta un mes perquè es produísca la recuperació de la gestió directa de l'hospital d'Alzira.

Va ser en 1999 quan el Partit Popular va posar en marxa al País Valencià eixa política de privatització de la nostra sanitat.

Va ser un atac directe a l'estat del benestar, que s'ha estés en els últims anys per tot l'estat espanyol, amb retallades de serveis bàsics.

A la Ribera vam ser els pioners. En la Ribera, eixa privatització, com en altres llocs, va ser sense diàleg, sense negociació, sense transparència i sense cap control. Ja ho sabem. I tot això, amb recursos dels valencians i de les valencianes.

L'única cosa que els va preocupar, això sí, era que l'empresa tinguera els seus beneficis ben assegurats. Un model vergonyós que, fins i tot, va ser el protagonista d'alguns programes que tots véiem amb vergonya en la televisió, efectivament.

Sí que calia dissenyar contractes a gust de l'empresa, regalar 26 milions d'euros o pagar periodistes perquè parlaren bé de la televisió: «El gobierno de Camps destinó pagos encubiertos

a periodistas de varios medios por hablar bien de la sanidad en una revista» Lamentable. Màrqueting, màrqueting i màrqueting.

Construïren un model en el qual importava molt més els beneficis econòmics que l'assistència sanitària.

N'hi havien menys facultatius per habitant i, a més, treballaven més hores, i això feia que se danyara l'atenció dels pacients que rebien eixa atenció sanitària. A més, que afectava també al personal que treballava a eixe hospital.

N'hi han exemples: urgències col·lapsades, que era allò normal de tots els dies; falta de personal, que a més s'agreuja perquè no se cobrixen substitucions per falta de baixes de personal; este passat estiu, en l'UCI, tots véiem com n'hi havia una mancança de personal d'infermeria i auxiliars; boxes a caramull és una pràctica habitual en eixe hospital d'Alzira; les denúncies dels sindicats per falta de personal també és una constant, i la mateixa conselleria ha comptabilitzat entre 300 treballadors i treballadores els que haurien fet falta per a açò solucionar-ho; un deteriorament de les infraestructures, com ambulatoris i els consultoris auxiliars tancats... Tot això sense oblidar els 64 milions i mig d'euros de sobre costos.

Per si no fóra suficient, l'empresa va desenvolupar una campanya de desprestigi contra el govern plena de mentides per a enganyar a la ciutadania i generar por.

Tots sabem –els que hem anat per allí– les televisions de plasma que n'hi havien enceses, parlant de les bondats de la gestió... de la gestió privada, i parlant com érem de roïns i el que passaria quan vinguera el Consell.

L'any passat mateix, el mes de maig vaig denunciar ací que Ribera Salut estava realitzant xarrades difamant sobre el Consell, dient que quan se n'anara la gestió privada, deixarien de disposar d'aparells que es necessitaven per al tractament del càncer.

Vosté ja me va dir aquell dia que no passaria això i que, a més, s'incorporarien noves tecnologies. Doncs bé, eixe embolic està arribant al seu final, afortunadament.

I, a més, el tribunal superior de justícia ho està deixant ben clar: la justícia avala que «el rescate públic del hospital de Alcira es el fin lógic de un contrato», evidentment. Recurs rere recurs, la justícia ho està dient.

Per tot això, senyora consellera, i agraint-li a més a més les xarrades informatives que s'estan donant pels pobles aclarint el que no va a passar que part de l'empresa s'estava anunciant, çquines millores, senyora consellera, van a produir-se este mateix any en el Departament de Salut de la Ribera per part de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública?

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Ortega.

Consellera..., quan vullga.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Gracias, señora Ortega.

Como usted dice, el Departamento de Salud de la Ribera pasará a ser de gestión pública directa a partir del próximo 1 de abril, en el que finaliza el contrato con la concesionaria.

El proceso de transición se está llevando a cabo a través de las normas de reversión, que se entregaron –con doce meses de antelación– de forma ordenada, planificada y transparente.

Los trabajadores continuarán en su puesto de trabajo, se mantendrá la cartera de servicios y, además, se va a llevar a cabo una importante inversión, tanto en atención primaria como en la especializada.

Al pasar a ser gestión pública directa, desaparece el beneficio empresarial, que es dinero que escapa del sistema y, por tanto, ahora podemos reinvertirlo en el departamento.

Hemos diseñado un plan de inversiones de urgencia especial para el departamento de la Ribera para mejorar la tecnología, las infraestructuras y los equipamientos, dotado con 7,8 millones de euros, de los que 5,7 son para 2018 y 2,1 para 2019.

Sobre las actuaciones que se van a realizar en el hospital le puedo destacar los 350.000 euros en diversas actuaciones en diferentes servicios del hospital –mejoras en el hospital de día, urgencias, quirófanos, hemodiálisis– o cuestiones a lo mejor tan sencillas relativas a la accesibilidad, como un aseo de personas con movilidad reducida en cada planta de hospitalización, que hasta ahora no existe.

Además, se va a corregir la obsolescencia tecnológica, con 4,6 millones de euros, para la adquisición de un acelerador lineal, un PET-TAC y la actualización del mamógrafo actual, que permitirá mejorar la calidad asistencial en el área oncológica.

Y en atención primaria, donde hay mucho margen de mejora, podemos hacer referencia a los centros de salud. 600.000 euros para adquirir equipos de tecnología digital para Benifayó, centros de salud integrado de Alcira, Carlet y Sueca. Estos dos últimos también tendrán ecógrafo. Ello facilitará el diagnóstico, sin necesidad de acudir a urgencias del hospital, de un número importante de pacientes.

Además, llevaremos a cabo la renovación del mobiliario en los centros de salud, a lo que se sumarán los 150.000 euros para acometer mejoras en centros de Cullera, Carcaixent, Alginet, Alberic, Albalat, L'Alcúdia y Algemesí.

Y, por último, hay que añadir las actuaciones en consultorios de propiedad municipal, a través de las ayudas del programa de intervención arquitectónica en consultorios de propiedad municipal, que para el 2018 la conselleria ha incrementado el presupuesto en un 66,7%. Municipios como Benimuslem, Llombai, Favara, Sollana, Tous y Alfarp estarían en el contexto de estas ayudas.

Señorías, dignificaremos infraestructuras, renovaremos equipamientos y dotaremos tecnológicamente a la atención primaria... donde hay todavía, como le digo, mucho que hacer.

Y para terminar, le enumeró que también se reforzarán las urgencias y la unidad de hospitalización a domicilio, con la adquisición de vehículos eléctricos; el aparcamiento del hospital será gratuito y, por último, está garantizada la apertura de los consultorios en verano.

Como ve, señoría, hay una fuerte apuesta por la mejora del departamento de la Ribera para que a partir del 1 de abril le demos la bienvenida a la sanidad pública, a la gestión pública directa.

Gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias.

Pregunta 1.233, que formula la diputada Beatriu Gascó, del Grup Parlamentari Podemos-Podem, a la consellera d'agricultura i medi ambient.

Senyora... Gascó, quan vullga.

La senyora Gascó Verdier:

Bona vesprada, senyories.

Bona vesprada, consellera.

Tornem ací a preguntar-li sobre les mesures que el Consell està engegant per tal de complir els objectius del botànic de canviar radicalment el model de gestió de residus, un model nefast que vàrem heretar del Partit Popular i que cal afrontar amb mitjans i valentia.

Avui venim a preguntar-li: ¿què pensa fer la conselleria amb les tones de material bioestabilitzat acumulades en les plantes de residus de la Comunitat Valenciana?

I li ho preguntem no sols perquè som conscients que aquest és un dels problemes importants que afronta la seua conselleria en matèria de gestió de residus, sinó també després que l'organització Ecologistes en Acció ha interposat un recurs d'inconstitucionalitat a la Llei d'acompanyament de 2017, i el partit al qual represente està pensant fer el mateix a nivell estatal.

Com vosté sap, la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, definix d'una banda el compost com: esmena orgànica obtinguda a partir del tractament biològic aerobi i termòfil de residus biodegradables arregats separatament. No es considerarà compost el material orgànic obtingut de les plantes de tractament mecànic biològic de residus barrejats, que es denominarà material bioestabilitzat.

Seguidament, definix el material bioestabilitzat com el resultat de l'operació de tractament biològic dels residus biodegradables quan eixos residus provenen de residus domèstics barrejats –per a entendre'ns, els que vénen del contenidor gris o verd, segons els municipis– i no han sigut arregats de forma selectiva.

La realitat de la implantació de la recollida selectiva de la matèria orgànica en l'estat espanyol i a la Comunitat Valenciana és escandalosament baixa respecte a la resta de països europeus, i que la pròpia llei de residus i sòls contaminats del 2011 ja establia.

I és que no aconseguim arreglar més del 8% de la matèria orgànica de forma selectiva. En compte de, com bé deia i bé diu la campanya d'Ecologistes en Acció, «Al sòl el que és del sòl», en lloc de retornar a la terra els seus nutrients, en barrejar la brossa, els nostres abocadors generen milers de tones de material bioestabilitzat molt diferent del vertader compost, ja que el tractament mecànic al qual se sotmet per a separar la fracció orgànica de la resta de residus i el seu posterior compostatge dona origen a una substància altament contaminada per materials tòxics.

Segons dades d'Ecologistes en Acció, en 2016 al País Valencià es van portar a les 13 plantes de tractament mecànic un total de dos milions i escaig de tones de residus domèstics barrejats, provinents dels contenidors grisos, o marrons o verds, depén del municipi, de «tot en un», i es van generar 259.000 tones de material bioestabilitzat, i sols 9.200 tones de vertader compost.

El material bioestabilitzat té poques utilitats –utilitzar-ho com a terres de recobriment del front d'abocament en els abocadors, material estructural dels abocadors, etcètera– i la major part acaba dipositat en els abocadors.

La majoria de plantes de tractament mecànic biològic que produïxen el fals compost en 2011 van seguir comercialitzant aquest adob posteriorment, malgrat que la definició del compost havia variat en la Llei 22/2011 i, fins i tot, amb posterioritat, a 2013, després de l'aprovació del real decret, amb permisos temporals del MAPAMA.

Aquelles plantes que tenien registrat en el registre estatal de fertilitzants el material «compost» abans de l'entrada en vigor de la llei del 2011, independentment que s'elaborara amb residus biodegradables arregats separatament o barrejats, seguien gestionant-ho com a compost.

La Comunitat Valenciana ha modificat la legislació en la passada llei d'acompanyament per a poder utilitzar el material...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora Gascó.

La senyora Gascó Verdier:

...-sí, acabe de seguida– per a ús agrícola, malgrat el que *(inintel·ligible)* ... no complix els requisits per a ser considerat un producte fertilitzant, per incomplir els paràmetres de materials pesants.

Per tot això, ¿com pensa la seua conselleria resoldre aquest greu problema?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*